

Václav Vorlíček

**filmový režisér (Mach, Šebestová a kouzelné sluchátko,
Což takhle dát si špenát, Dívka na koštěti ...)
skautskou přezdívkou „Babík“**

(chodil do 5. přístavu vodních skautů Praha – Smíchov,
vedeného Jaroslavem Novákem – „Braťkou“),
mj. účinkoval po II. svět. válce ve filmu Na dobré stopě
(viz: <https://www.youtube.com/watch?v=8WUUPtDe6kw>).

* 3. 6. 1930 † 5. 2. 2019

Absolvoval jsem jako vlče tři tábory a jako sedmiletý skládal vlčácký slib. Byl to opravdu silný zážitek – když se u táborového ohně malý kluk s vyvalenýma očima zavazuje k něčemu velkému, na celý život, to se pak vynořuje z podvědomí často. Jako režisér musíte řídit kolektiv lidí různých profesí, kteří jsou zainteresovaní na společné věci. Řídit kolektiv se člověk učil už ve skautské družině.

Jako rádce jsem pod sebou měl skupinu šesti sedmi kluků, doslova jsme pak byli i na jedné lodi: Jela se třeba Vltava, cesta trvala týden, museli jsme být týden na jedné lodi a všechno zvládnout, nerozbit pramku v proudu na balvanech... Tím, že člověk formoval jiné, formoval vlastně i sám sebe.

Viz: <https://www.youtube.com/watch?v=B2CMpltm8Wk> a také
https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Vorl%C3%AD%C4%8Dek